

ת"פ 13236/03/18 - מדינת ישראל נגד כאמל שעבאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 13236-03-18 מדינת ישראל נ' אלוש(עציר)

ואח'

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד בני פסקל [פרקליטות מחוז חיפה]

נגד

הנאשם

כאמל שעבאן (עצור בפיקוח)
ע"י ב"כ עו"ד ששון בר עוז

גזר דין

(בעניין נאשם 4)

1. הנאשם 4 הודה בביצוע עבירות של הספקת סם מסוכן לפי סעיפים 13 + 19 א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

כאמור, באישום השני הרלוונטי לנאשם 4 מתוך כלל הפרשה, הנאשם 1 אמר לסוכן סמוי שפעל מטעם משטרת ישראל שהוא צפוי לקבל סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של כ-70 ג' כפיצוי והציע למכור לסוכן את הסם האמור. לאחר התנהלות בין הנאשם 1 ו-3 עם הסוכן בהקשר לסם, הנאשם 3 אמר לסוכן כי הנאשם 4 אמר לספק לסוכן את הסם. הנאשם 4 והסוכן שוחחו מספר פעמים לצורך תיאום מפגש ביניהם ובסופו של דבר נפגשו, אז העביר הנאשם 4 לסוכן שתי שקיות שהכילו סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 72 ג' תוך שהוא אומר לסוכן שיגיד לנאשם 3 שיש 74 ג' של הסם מתוכם 4 ג' מלפני יומיים.

טענות המדינה לעניין העונש

2. המדינה ביקשה שיושת על הנאשם 4 מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון הנהיגה. המאשימה ביקשה שהעונש ייגזר בהתחשב בשיקולים הבאים: חומרת עבירות הסמים ונזקיהם לחברה, והצורך להילחם בנגע הסמים, הפגיעה הקשה של עבירות הסמים במעגלים מורחבים בחברה והחשיבות בקטיעת שרשרת הפצת הסם על ידי גזירת עונשי מאסר ממשיים על סוחרי סמים.

נטען שעבירות הסמים הינן עבירות שקשה לחשוף אותן ועל כן יש להשית עונש מרתיע כאשר הן נחשפות. נטען שהשיקולים האמורים מחייבים ענישה מכבידה ומרתיעה (ע"פ 7070-10-03 **עליאן זניד נ' מדינת ישראל**, ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי** וע"פ 6021-95 **קרדוסו נ' מדינת ישראל** - בנוגע לחשיבות

קטיעת שרשרת הפצת הסם).

נטען שהנאשם הורשע בעבירה של הספקת כמויות סם נכבדות מסוג קוקאין, שהינו אחד הסמים הקשים ביותר ואשר גורם לנזקים ישירים ועקיפים רבים (ע"פ 6021/95 **אוקטביו נ' מדינת ישראל**, ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה**).

נטען שהעובדה שהנאשם ביצע עבירת סמים בסם כה מסוכן ובכמות כה גדולה, מחייבת הטלת ענישה מחמירה.

נטען שנפגעו הערכים החברתיים המוגנים של הגנה על בריאות הציבור ושלומו. נטען שהנזק לציבור אינו רק בריאותי אלא גם רכוש, שכן, נלווים למעשי עבירות הסמים עבירות נוספות הנובעות מהצורך לממן את ההתמכרות לסמים.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען שהתקיים תכנון מוקדם ומדוקדק שבא לידי ביטוי בתיאום בין הנאשם 4 לבין הנאשם 3, וכן בשיחות הטלפון שניהל עם הסוכן לצורך קביעת המפגש ביניהם. נטען שאומנם הנאשם 1 היה זה שרקם מהלך העסקה וקושר את הנאשם 3 עם הסוכן, אך אין בעובדה זו כדי לגרוע מחלקו של הנאשם 4 בתכנון. נטען שחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה מהותי ודומיננטי. אומנם נאשם 1 היה זה שרקם את פרטי העסקה, אך הנאשם 4 סיפק בפועל את הסם לסוכן. הודגש שעל אף שהנאשם 1 יזם את העסקה, הסמים כלל לא היו בידיו והיה זה הנאשם 4 שקיבל את הסמים מגורם כלשהו והעביר אותם לסוכן.

נטען שמעשים אלה מעידים על קשרים בין הנאשם 4 לבין אותם גורמים אשר היו מעורבים בהחזקת הסם ומסירתו לסוכן. נטען שהנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה היה רב לאור כמות הסם וסוגו.

באשר לנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה, נטען שיש לקחת בחשבון את המחיר הכלכלי שנדרש לצורך חשיפת מעורבותם של הנאשם בעסקי סמים, ועוד הכספים ששולמו בסך 31,400 ₪. נטען שיש עוד לקחת בחשבון עלויות הפעלת הסוכן הסמוי והמאמצים שמשקיעה משטרת ישראל בחשיפת עבירות סמים. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם 4 לבצע את העבירה, נטען שמדובר בתאווה בצע גרידא ונטען שהנאשם יכל להימנע מביצוע העבירות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, צוין שלנאשם אין עבר פלילי קודם, ושהוא הודה במסגרת הסדר טיעון ללא שמיעת עדים. צוין שהסוכן המשטרתי הפליל כ-40 נאשמים בעבירות של סמים ונשק ונטען שמהנתונים יש ללמוד על חומרת התופעה.

באשר לתסקיר, נטען שעולה ממנו שהנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו. נטען ששירות המבחן התרשם שמעורבותו של הנאשם 4 בפלילים נובעת מרצונו להתחבר לגורמים אשר מספקים לו תחושת שייכות ולשיפור

בטחוננו העצמי. כמו כן, הייתה התרשמות שהנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ומגלה נטייה לטשטוש והסתרה. כמו כן לא שלל שירות המבחן את האפשרות שרצונו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי נובע ממוטיבציה אישית ומתוך חשש של הסיטואציה המשפטית.

המאשימה ביקשה לא לאמץ את המלצות התסקיר, כאשר לא נכללה הערכה באשר לרמת הסיכון הנשקפת מהנאשם ונטען שבהעדר לקיחת אחריות מלאה, אין זה ברור כיצד תבוצע המלצת שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית. נטען שענישה בעבודות שירות אינה הולמת את חומרת העבירות ונסיבות האירוע. נטען עוד שלא מתקיימים שיקולים חריגים המצדיקים סטייה לקולא ממתחם הענישה.

באשר למתחם הענישה, הוזכרה הפסיקה הבאה:

ת"פ 31359-12-11 **מדינת ישראל נ' שרקס ואח'**, (6.5.13), שכלל 7 נאשמים ו-7 אישומים. באישום השלישי יוחסה לנאשמים 1 ו-2 מכירת קוקאין במשקל של 30 ג' לסוכן משטרתי. נקבע מתחם ענישה שבין 20-50 חודשי מאסר ביחס לאישום זה.

ע"פ 9229/12 **עלא טבראני נ' מדינת ישראל** (27.4.13) שם הנאשם הורשע באחזקה וסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 6.99 ג' וכן באחזקת נשק. הנאשם היה בעל עבר פלילי ונידון על ידי הערכאה הדיונית ל-40 חודשי מאסר בפועל, בתוספת תנאי שהופעל ל-46 חודשי מאסר. בבית המשפט העליון הופחת העונש ל-40 חודשי מאסר בפועל על ידי כך כן שהתנאי ירוצה בחופף.

ע"פ 5374/12 **שלמי אברג'יל נ' מדינת ישראל** (9.1.13), שם בית המשפט העליון אישר עונש של 36 חודשי מאסר בפועל שהוטל על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 43 ג' שלא לצריכה עצמית (החזקה בלבד).

ע"פ 8820/14 **זהר שחר נ' מדינת ישראל** (17.5.15), שם קבע בית המשפט העליון שמדובר בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין וקוקאין שלא לצריכה עצמית בכמות של עשרות גרמים וכי מתחם הענישה ההולם נע בין 3-5 שנות מאסר.

ע"פ 1932/15 **פיליב בן סעדין נ' מדינת ישראל** (17.4.16), שם הורשע המערער על פי הודאתו בהחזקת 26 ג' קוקאין, 446 כדורי אקסטזי ו-400 ג' חשיש שלא לצריכה עצמית. הערכאה הדיונית גזרה עליו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה ובית המשפט העליון חזר על האמירה כי בגין החזקת סמים מסוכנים בכמויות של עשרות גרמים רמת הענישה הינה בין 3-5 שנות מאסר.

ע"פ 1313/14 **ג'מאל בהתימי נ' מדינת ישראל** (9.6.15), שם המערער בעל עבר פלילי עשיר הורשע

בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 50 ג' ונידון ל-42 חודשי מאסר.

הוזכרו גם גזרי דין שניתנו בפרשה הנוכחית:

ת"פ 6467-03-18 **מדינת ישראל נ' ברבש** (27.12.18), שם הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של סחר בסמים מסוג קוקאין בכמויות של 30 ג' כל אחת, הוא היה בעל הרשעה קודמת בעבירות החזקת וסחר בסמים. נקבע מתחם ענישה שבין 20-40 חודשי מאסר ונגזרו 24 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 16107-03-18 **מדינת ישראל נ' אדרי** (26.11.18), נאשם 1 הורשע בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 30 ג' ונאשם 3 הורשע בעבירה של הספקת הסם האמור. במסגרת הסדר טיעון כולל הוטל על הנאשם 3 עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 1 10 חודשי מאסר.

ת"פ 4201-03-18 **מדינת ישראל נ' רוימי** (28.11.18), הורשע נאשם 1 בעבירה של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 30 ג' ובעבירה נוספת של סיוע לסחר בסם בכמות דומה. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 18-36 חודשי מאסר וגזר עליו 20 חודשי מאסר. בנוגע לנאשם 2 שהורשע בעבירה של סיוע לסחר, הוצג הסדר מוסכם לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

בתיק דנן נגזרו עונשים על הנאשמים האחרים כדלקמן:

נאשם 1 שהורשע בעבירות של סחר ב-11 ג' קוקאין, תיווך וסחר ב-17 ג' קוקאין ועסקה אחרת ב-70 ג' קוקאין. במסגרת הסדר טיעון כולל הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל כאשר צוין שלנאשם נסיבות אישיות חריגות והוא ביצע את העבירות בתקופה בה צרך באופן תדיר סמים.

לגבי נאשם 2 שהורשע בעבירות של סחר ב-17 ג' וכן החזקת שני תתי מקלע, הוצג הסדר שכלל ענישה מוסכמת של 36 חודשי מאסר בפועל. נטען שהנסיבות שהיו רלוונטיות לנאשם 1 אינן מתקיימות בעניינו של נאשם 4. בין היתר, נטען שהנאשם 1 אומנם רקם את העסקה עם הסוכן אולם בפועל הסמים לא הגיעו לידי וגורמים עלומים החליטו למסור לנאשם 1 כמות של 70 ג' קוקאין כפיצוי. נאשם 1 הציע לסוכן לקנות את הסם ואז התפתחה מסכת ארוכה שבסופו של דבר נאשם 4 סיפק את הסם המסוכן לסוכן. נטען שהנסיבות שחלו לגבי נאשם 1 אינן רלוונטיות לנאשם 4 שהרי נאשם 4 היה מוכן לקחת לידי את הסמים ולהעבירם לסוכן. לאור כל האמור ביקשה המאשימה שייקבע מתחם ענישה הולם שבין 24 - 48 חודשי מאסר. נטען שעניינו של הנאשם מצוי בחלק הבינוני-נמוך של מתחם הענישה מאחר והוא הודה וחסך זמן שיפוטי, כאשר מאידך מדובר בכמות גדולה מאוד של סמים.

טענות הנאשם 4 לעניין העונש:

3. הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. נטען שמדובר בנאשם צעיר, כבן 25, שהוא נעדר עבר פלילי. נטען שהוא סטודנט לפיזיותרפיה ששוחרר בתנאים מגבילים מנימוקים שחלקו מינורי בביצוע העבירות ומפאת העדר עבר פלילי.

נטען שהודייתו חסכה זמן שיפוטי רב. נטען שתיקון כתב האישום לגבי נאשם 4 היה משמעותי מאוד כאשר יוחסה לו תחילה עבירה של סחר בסם מסוכן ובסופו של דבר יוחסה לו עבירה של הספקת סם. נטען שההספקה נעשתה ללא תמורה. נטען שהנאשם 4 לא רקם את העסקה ולא הוציאה לפועל והוא לא מכיר את הסוכן שעשה את העסקה עם אדם אחר וכי מדובר במעידה חד-פעמית כאשר מילא אחר בקשתו של אדם כלשהו והגיע למסור את הסם. נטען שהעבירה היא ברף הנמוך של עבירות סמים.

נטען עוד שקודם לביצוע העבירה ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ותקין וכי משפחתו נורמטיבית. נטען שהתסקיר מבוסס וסביר וההמלצה מתבססת בין היתר על כך שהנאשם אינו שייך לעולם הפשע והוא שילם כבר מחיר יקר בהפסקת לימודיו.

נטען ששירות המבחן התרשם שמדובר באדם המעוניין בשיקום. צוין שהנאשם שהה כ-60 ימים במעצר ונמצא מאז במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני כמעט 10 חודשים.

הסנגור הפנה לפסיקה הבאה:

ת"פ 28222-11-14 **מדינת ישראל נ' ח' ב'** (12.12.17) נטען ששם הנאשמים קשרו קשר לביצוע עסקאות סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס. הוטל עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות והייתה התייחסות לכך שהנאשם היה עצור ולאחר מכן שהה בפיקוח. הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' חיים אוהיון** הוגש ערעור על קולת העונש שהוטל על המשיב שנגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל כאשר באותו מקרה הוא הורשע במסגרת הסדר טיעון שקיבל סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 300 ג' והיה אמור להעבירו לאחר תמורת 55,000 ₪. בית המשפט לקח בחשבון שמדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, שהביע חרטה מלאה ונטל אחריות למעשיו והודה באופן מידתי. נקבע שפעילותו של המשיב נמצאת במדרג הנמוך של שרשרת הפצת הסם, שכן הוא לא היה מעורב בהשגת הסם ובעסקת הסמים ולא היה צפוי להפיק ממנה כל רווח. הושת על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. הערעור לבית המשפט העליון נדחה, תוך כדי שצוין שהיה מקום להטיל עונש כבד יותר אך מפאת מעבר הזמן ומכיוון שהמשיב עמד כבר לסיים את ריצוי עונשו, אין מקום להתערב.

צוינו מקרים נוספים שעסקו בהחזקת סם מסוג חשיש בהם הועמדו הנאשמים בצווי מבחן והוטלו עבודות של"צ.

תסקיר שירות המבחן:

4. בתסקיר צוין שמדובר בנאשם בן 25, רווק, המתגורר עם אמו ונמצא בתנאים מגבילים של איזוק אלקטרוני. הוא סיים 12 שנות לימוד והחל ללמוד פיזיותרפיה בשנת 2014, באוניברסיטת ג'נין והוא עומד לקראת סיום התמחות, דבר המתעב לאור התנאים המגבילים בהם הוא נמצא. לדבריו, עבד בעבר בעבודות מזדמנות כדי לממן את לימודיו. אמו נורמטיבית, אביו שנפטר היה מכור לסמים, אחיו נורמטיביים.

בפני שירות המבחן טען שכלל לא ידע שמדובר בעסקת סמים (בדיון חזר בו ואישר את הודאתו). הנאשם טען שהתקשה במשך השנים לסרב לבקשות מצד חברים ובני משפחה. צוין שלפעמים הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת מאוזן ובוגר ולערוך התבוננות פנימית לגבי התנהלותו. שירות המבחן העריך בשלב המעצר שקיים סיכון בינוני להישנות עבירות דומות בעתיד ועל כן הומלץ על מעצר בית תחת פיקוח השירות, אולם הנאשם שוחרר למעצר בית באיזוק אלקטרוני.

באשר להערכת הסיכון, צוין שברקע למעשים עומדים גורמים רגשיים ונסיבות אישיות. שירות המבחן התרשם שהרצון להשתייך לקבוצת שווים הביאה למעורבות בפלילים. הייתה גם התרשמות מקושי בלקיחת אחריות מלאה על המעשים ולנטייה לטשטוש כפי שבא לידי ביטוי בטענה שלא ידע שמדובר בסמים.

באשר לרצון להשתלב בהליך טיפולי בשירות, לא נשלל שהרצון נובע מתוך חשש מהסיטואציה המשפטית והנוכחית. יחד עם זאת התרשם שירות המבחן מיכולתו של הנאשם לשמור על סמכות וגבולות וניהול אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל והעדר אינדיקציה לשימוש בחומרים ממכרים. בסופו של עניין, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה לצורך שילובו בקבוצה טיפולית ולהטיל עליו ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות.

דין

5. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו על ידי ביצוע העבירה היו השמירה על שלום הציבור ובטחונו. בהתחשב בהיקף הסמים וסוגם מדובר על פגיעה ברמה בינונית לכל הפחות. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אין כל ספק כי התקיים תכנון מוקדם וכי הנאשם 4 נטל חלק בתכנון האמור; חלקו היחסי לא היה דומיננטי ואולם השתתפותו הייתה חיונית בהפצת שרשרת הסם; בכל הקשור לסמים מסוכנים מסוג קוקאין אין צורך להכביר מילים אודות מסוכנותם לחברה ולפרט ולמרקם החברתי והנזקים הצפויים מהם; אין גם ספק כי הנאשם יכול היה לדעת את הפסול במעשיו.

מכל האמור לעיל ובייחוד בחלקו של הנאשם 4 בביצוע העבירות, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת אשר פורטה כהלכה בפסיקה שהוגשה מטעם המדינה כמוזכר לעיל, והעונשים אשר הוטלו על אחרים בפרשה, מתחם הענישה ההולם נמצא בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 6

בכל הקשור לתסקיר אין בידי כדי להסכים עם המלצות שירות המבחן. הנאשם מסיבות לא ברורות בחר לשטוח בפני שירות המבחן גרסה שלא עולה בקנה אחד עם הודאתו (שלאחר מכן שב ואישר בדיון, והיה בכך לכל הפחות סימן להעדר קבלת אחריות מלאה על מעשיו). אמנם לנאשם נסיבות אישיות מורכבות בכל הקשור למשפחתו ואין לחובתו עבר פלילי, אך אין בכך בלבד כדי להצדיק סטייה ממתחם הענישה המקובל. על רקע עמדתו בפני שירות המבחן אין זה ברור כלל עד כמה מדובר באדם הבשל למהלכי שיקום. מכל מקום, הנאשם לא עומד בכל הדרישות של סעיף 40ד לחוק העונשין.

בסופו של דבר, לאחר שקלול התקופה בה שהה במעצר ותקופת מעצר הבית הארוכה, הנני מטיל על הנאשם 4 עונשים כדלקמן:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו מיום 26.2.18 ועד ליום 26.4.18 שאז שוחרר בתנאים מגבילים. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 20.3.19 במתקן קישון.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות סמים מסוג פשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.6.19.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אדר א' תשע"ט, 20 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.